

אוטונומיה בתוך אוטונומיה

מאת חגי אשד

הממשלה מכינה ליושבים היהודיים מעין מובלעת אוטונומית בתוך אוטונומיה לערבים • אם תקום ממשלת מערך לאחר הבחירות לא תוכל לבטל את האוטונומיה ואת מוסדותיה. • אנשי גוש אמונים מלגלים על ארץ שרון ומכנים אותו שלפן ויורה מן המרחק אבל נעורים בה.

במשך התחייבות ובסיסה, ולדחות את ההכרעה בשאלת הפקעת הקרקעות בחקיקה רחב, או לדחות את הממשלה לסיפוח הסכם השלום. לזימות כלפי וועד למשבר ממשלתי בלתי-נמנע מכיון. דילמה זאת ש' כננית נציג, גוש אמונים' תלך ותחריף בשבועות ה' קרובים.

את הכף השנית של 'המאזניים הגבוהים' יציג מתווה דרובלס. ראש סחלקת התחייבות של הסוכנות מאז יולי 1978 וקודם לכן איש התחייבות ואחראי על יישובי העולים מטעם הגזע החזיתי ובית'י וחבר משק מובאות בית'י בפרוודור 'ירושלים' מיד לאחר שבכנס להפקיד בתחילת הסוכנות הוא פירסם תנאים אב לפרשת התחייבות ב'הודת' ושימורן למשך חמש שנים (פס' עד 1983) ודרובלס קובע בתוכנית, כי 'ש' שגשגי. גוש אמונים' גורסים את ההפך וקובעים שמלאי אדמות המדינה אול.

כננית דרובלס אינה נראית דיאליסטית. לא במבט ראשון ולא במבט שני. היא מציעה להקים 46 יישובים חדשים ביחודה וסומרון במשך חמש השנים הבאות, שיאכלסו 36 אלף משפחות בהשקעה של 32 מיליארד ל"י. התכנית מציעה גם לאבט את 34 היישובים ה' קיימים והממצאים בשילובי הקמה בטרם 11 מילי משהות וכך הכל 27 אלף משפחות בהשקעה כוללת של 54 מיליארד ל"י לפי חישוב ממוצע של 2 מיליון ל"י למשפחה. (במחירי יולי 1978 — וזה כולל תשתית ואמצעי ייצוא). מאז ועד עתה הגיע 41 מספר חיושר בים הקיימים והממצאים בהקמת ביטאיה וסומרון (בלי יישובי קבעת הירדן). האומנותיים בהם ענה כ"א אלף נפש. לפי תכנית דרובלס תוצר האוכלוסית היהודית תהיה שליש מכלל התכנון עד 1980. אלא ששאר הביצוע של התכנית מאז פוסקת ועד עתה פויר אחרי לוח המכבים שלה. בשיוח אחנו במהלך סיור ביישובי חסומרון אשר מתחילו דרובלס כי לפי הקצב העובדי תושבים התכנית רק כעבור 10 עד 12 שנה ובתום חמש חלל שנה היו רק ל"א אלף נפש. זאת בהנחה היחידה

הכסוד כשהם מדברים על מסירת התחייבות. באביב 1978 הם פירסמו תכנית-אב להתחייבות ב'הודת' ושום רון למשך 25 שנה. היא מבוססת על הסכמת של שני מיליון יהודים בתקופה זאת כהוצאה מוביל סבועי נדלה. בשיעורים הקיימים, מתוך אלה היישובי עד 350,000 או 750,000 יהודים בירושלים. המסירת של הכנית ההתחייבות הן בראש ובראשונה. קיום מצוות יישוב ארץ ישראל. המשך תכנית השיבה לציון ב'הודת' והרפואה להבטחת תרבות המדינה, להבטחת הצלחת התקליטה — ואף לשלום בר קיימא, שלא ייבין באמצעות, חל כצב מנויר במטותיה' משום, שלא יהיה שלום ולא חרות הקמה לעם המסתלק מלב ארצו ומבית ארצו לשליטת מרצחים'.

תכנית-האב של 'גוש אמונים' לא הביאה במשך את המציאות שנוגדה עלידי הסכמי. קבם דיווחי' היא קרובה, כי דערים אילת-עלית, אושרה, קרש ברנע ויפיה, צריכות למנות בסוף המאה כ"ט אלף חושבים כל אלה. בכלי התכנון מנוחים, כנראה, שהתכנן 'קבם דיווחי' לא נבצעו במלואם וכי 'ישראל לא תרסון' המסירת ל'ש' אל-ערש ראם מוחבר. ואולי מועדת התכנית ל'סדר את ההסכמים הללו? ואולי מסיבה זאת לוחץ, גוש אמונים' על הממשלה להכריז מיד בשאלת הקרקעות, גם אם הכרעה מיידית כזאת חובלת את הממשלה לציוץ ההסכמים עם מצרים ולציעות בלתי נכבד עם ארצות-הברית? אנשי גוש אמונים' אי לפדות מלפני שנים עולים מנימוקן במתן להמשך התחייבות, אלא בנימוקים אידאולוגיים גבוהים ומטהרים. כאמור, הם רוצים, שהממשלה תעביר לרשות ההתחייבות קרי עריות טריים לא מעובדות גם אם אינן אדשת מדינה ושעששה זאת עלידי הפקעתן לצרכי ציבור (ובכישת קרקעות בתשלום מצויים נאותים) לפי חוק הירדן, כפי שתקן עלידי משק אחר יהודים וסומרון בשנות התחילת וראש (רדרי, לוינס, הרחבת היישובים ה' קיימים היא בבחינת צורך ציבורי מוצדק, והם רוצים שהממשלה תכרו על כך בנלו. אנשי, גוש אמונים' אינם מייחסים חשיבות מעשית לביטול האיסור על

לאנשי, גוש אמונים' אזה הדך, למי יתר למי פחת. לדוגמה וייס בקדומים ולאלוקים העצמי בקלות ארבע — הרבה יותר (אב, שנים אבם חברים במסודות, גוש אמונים' אם כי יש להם השפעה רבה עליו). אחרים — כבר מתחילים להיות משקיסטים. צריך לעבוד וצריך להתרצץ במסדרת המיישובים. לע צריך בניין יישובים בתנאים כה קשים — זו מלאכה המצטיקה מרד את ערשיה. בנימים התבול בין אלה לאלה טמין כון העין ומסרבים להודות בו. אבל לאחר הקמת המכלול או התנועה האליטית החדשה, התחיה' יתחיל התבול להיות מורעס יותר ויותר. אלה ימשיכו למסוק בטרנסמיטה ודכו להעיר בכל האסטר בממשלה, במסכות ובבנקים. אלה יעסקו בעשייה פוליטית, ה' ברחות והמנפאת. לביטול הסכמי, קבם דיווחי' או לפחות להקפאתה, להפלת ממשלת בנין ולהסתק, 'מדי' ניות הטיסה, בקיצור — אוטונומיה חריפה ומרה לאפשרה לאישיה עם במסריל וגם במיניצי הליכות ובצדק, ב'הודת' של 'הודת' ל'לגם'. מים ינידו אף חללה המונע בין אסנה' והתנועה ההתחייבותית של 'גוש אמונים' לבין. התחיה', לכאורה, חקוקת פנדה ממסכת למעשה — דע' של מלחוקת. ואולי — השלמה והפרייה הדדית תוך נומדים וחוככים.

לפי שעת מעיב על שפי כולם החשש מפני האר' סנומיה ומה שהיא צופנת בחובה. לפי שעה אזה הדך והתחייב ולרטר יותר ויותר קרקעות לצורך זה. הקרקע פאלי ושטפת תחת לרלי היישובים. היא שר מרד. מלא קמן מה ומלא קמן עם והעקר — לכל מלא קמן אדמות טריים, שהבטלות עליהן אינה מסודרת ושהמכרים מסכיבים איום שמללים ואיום רר צים לצבדת, ומה שהם עושים — זה כדי לתאר את רגלי המתיישבים היהודים, ולספק המונות לטלוחיה

הישראלית תולות לבניצ'ם. גוש אמונים' ושטנים אנוני חכרי מניחיה. גוש אמונים' פשה מרחבה ונחלת לרשימה. הנוחים אלי ב'הודת' נכסות. יש ב'הודת' משה סודרה וכדידה ח' כרחה שכתב אליקים העצמי על נשא, הקרקעות' ח' סגנונו והמפצח' הררי הצורב. והם מתרגמים אותו

אוטונומיה בתוך אוטונומיה

(המשך מעמוד 10)

אך כאן מופיע „מילכוד גוש אמונים“ של תכנית בניגודו לטוב. הסכם קמפ דייוויד אינו אוסר על התנהלויות, אך בכך אין ערובה שחן יקומו. כדי שיהיו התנאי לזיית צריך מתנחלים ובלי „גוש אמונים“ אין מתנחלים. והללו – גרעיני המתנחלים של „גוש אמונים“ – ספק רב אם הם רוצים בתכנית האוטונומיה. בוודאי ש” הם לא יסתפקו בה, אם לא תאפשר הפקעת קרקעות לצרכי ציבור, כלומר להרחבת ישוביכם גם על אדמות הטרשים הבלתי מעובדות, בהתאם לתכנית המית”ר או הדרושה לכיום היישובים ו” לשגשוגם.

לפי שעה קשה לדעת איך יתגבר ראש הממשלה מנחם בגין על המילכוד הוד של אנשי „גוש אמונים“. לפי שעה הוברר לו, שהוא לא רק אוהב אותם, אלא גם תלוי בהם. בלעדיהם תכנית האוטונומיה היא פרודור בסוח להקמת מדינה פלשתינאית למי עשה. גם אם לא להלכה. זאת היא הסיבה הפוליטית הריאלית לאורך־הרוח שכנחם בגין מגלה כלפי „גוש אמונים“ ואף כלפי השר אריאל שרון. הם תחין בין תכנית האוטונומיה שלו לבין תכנית שלי” לפתרון הבטיח ה” פלשתינאית על כל היבטיה.

גיוחו לבין „גוש אמונים“ וגרעיני המתנחלים שלו.

בינתיים עושה הממשלה כמה צעדי הכנה לקראת העתיד. אחד מהם הוא כינון ארבע מועצות אזוריות בשטחים: מועצת חוף עזה, מועצת עזיון ליישובים ב” יהודה, דרומה מירושלים, מועצת מטה בנימין ליישובי השומרון הדרומי ומועצת שומרון ליישובי השומרון הצפוני. למועצות אזוריות אלה יש סמכות לדאוג ל” שירותים מוניציפאליים של ה” יישובים הבודדים, אבל בניגוד למועצות האזוריות בישראל מוג” בלח סמכותם לתחום היישוב עצי” מן ולא לשטחים שבין היישובים.

זהו מעין גם של אוטונומיה ליישובים עצמם, שתהיה בחוף ה” אוטונומיה לכלל התושבים הער” ביים. הריבונות על השטחים (או הפונקציות השונות של ה” מימשל הכרכי והריבונות על ה” שטחים הללו) תישאר לפי תכנית הממשלה מחוץ לתחומי הסמכות של האוטונומיה, כלומר – מחוץ לתחומי הסמכות של המועצה ה” מינהלית של האוטונומיה ואף של המועצות האזוריות של ה” יישובים היהודיים. מסובך ו” בוי” ראי. מסובך מאוד. ספק רב אם תכנית זאת תתקבל במהלך שיחות האוטונומיה. ואם תתקבל – ספק רב אם תתפקד ביעילות. אל כי

טוריאליה. ועוד אות לבאות. ישר” בי בקעת הירדן התמרדו כנגד כינון המועצה האזורית בחחומי” הם. הללו דורשים, שהמועצה האזורית שלהם תהיה בעלת סמ” כות לא רק לגבי היישובים, אלא גם לגבי השטח כולו. דרישה זאת תיענה ככל הנראה בחיוב. אם כך – יהיה בה דגם לפשרה טריטוריאלית בעתיד, שתוציא את בקעת הירדן מחוץ לתחומי ה” מועצה המינהלית של יהודה ו” שומרון ותכל עזה.

בין כה וכה לא יהיה מנוס מהכרעה לגבי שלוש שאלות מפי” תח: קרקע, מים ובטחון פנים וחוף. אלה הן הפונקציות ה” חשובות ביותר של ריבונות או של מקור הסמכות. האוטונומיה לא תיכון לפני שיושג הסכם בין כל הצדדים המעורבים ב” לוש שאלות מסתח אלה ובקביעת הריבונות (או – מקור הסמכות) לגביהן. אם יושג הסכם בשאלות אלה תיכון האוטונומיה באמצע שנת 1980. אם הממשלה תכהן עד לתום הגדנציה שלה ואם בבחירות הבאות תעלה לשלטון ממשלה שתורכב על־ידי המערך הוא לא תוכל לבטל את הסכם האוטונומיה, אם הוא ייכון ו” יופעל קודם לכן. בין כה וכה נדאי לחברי מפלגת המערך לזי” יור. כי ההתחלות של היישובים

שילה, כפר רות נוסדו לפני ה” מהפך. אפשר למנות התחלות של יישובים גוספים, שנועדו לעיבוי, לתיקוני גבול בסביבות ירושלים ואף ברצועת החוף. מן הצד השני – גם בקעת הירדן הור” חבה מאד לקראת סוף כהונתה של ממשלת המערך לאחר סלי” לת „כביש אלון“ בשיפולים ה” מורחבים של גב ההר. בין יישובי המערך” כוכב השחר ורימונים לבין עפרה מבדיל מרחק של 5 קילומטרים בסך הכל. נדאי גם לזכור, כי התכניות וההכנות לסלילת הכביש הוצע שומרון נעשו אף הם בימי ממשלת ה” מערך וכן מערכת שלמה של דרכי אורך וריחב מול החזית המורחבת, שהיא עתה חזית ה” מלחמה המסוכנת ביותר. מערכת זאת מעוררת בעיות של אכסחה, תצפית ואפשרויות חסימה כמ” תואר לעיל. את כל הבעיות הללו לא המציאה ממשלת הליכוד. הן פועל יוצא של סיכוני ה” חזית המורחבת והצורך להיערך כראוי לאירכה ולרוחבה. כל אלה הם סימני שאלה קשים מאד. אם המערך מתכנן ברצינות לח” וור לשלטון כדאי שהעומדים בי ראשו יתירו מהשמעת סיסמאות קלות, המתכחשות לירושת ממש” לת המערך הקודמת, לירושה הבלתי נמנעת של שלטון הליכוד